

ÜZENET

A CSÉPAI, SZELEVÉNYI, TISZAUGI ÉS TISZASASI
RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉGEK TÁJÉKOZTATÓJA

VI. évfolyam, 6. szám; 2008. november-december

Adventtől Karácsonyig

Megkezdődött az advent. Egyre több helyen gyúlnak ki a fehér vagy színes izzófüzerek, és egyre inkább lehet látni, hogy beborítják az üzletek falát vagy a kertben a fenyőfákat. Hogyha valaki belép egy hatalmas áruházba, az első, ami feltűnik, hogy milyen fényáradat fogadja a betérő áldozatot, és mennyire próbálják még a fényvel is rávenni arra, hogy minél több árut vigyen majd haza. Természetesen ennek a nagy kivilágításnak van haszna is, hiszen sokszor a természetesnél nagyobb fényerő mellett derül ki, hogy az árunak milyen hibája vagy éppen előnye van. Jó dolog tehát az, ha a fényvel van dolgunk, ha erős a fény.

Egyik reggel, amikor iskolába mentünk a legidősebb kislánnyal, akkor a kisebb megszólalt az ágyban: Anya, még csak este van, hogyhogy most mentek iskolába? Egészen sötét volt. Jó, hogyha korán van világos. Jó dolog a külső világosság, ha van elég fény. Van olyan fény, ami sok, ami gyilkos. Ha egy maghasadás a szemünk előtt történne, az ott keletkező fény és erő egy szempillantás alatt semmivé tenne minket. Van tehát olyan fény is, ami megölhet mindnyájunkat.

Advent üzenete az, hogy fénylik az igazi világosság. Egyre közelebb jutunk ahhoz, hogy megemlékezzünk, végiggondoljuk Jézus Krisztus

születését. A sötétség után jön a hajnal. Ha akarjuk és kérjük, a mi szívünkben is lehet egyre világosabb. A legtöbb ember bár ezt nem hiszi, mégis csak elgondolkoznak ezen, hogy valaminek kellett történnie. Valaki ezt így fogalmazta meg: egy rövidzárlatnak az Isten és az ember között, hogy ez a világ ilyen rettenetesen sötétté vált. Tényleg így van, hogy abban a rövidzárlatban az ember fizikai létezése megmaradt, de lelkiileg a bűneset után megsötétedett. Többé már nem látja az ember önmagában és önmagától, hogy mi az, ami kedves Isten előtt, és mi az, ami nem. A gyereknevelés egyik legriasztóbb eseménye az, amikor mind a gyerek, mind a szülő szívéből előtörnek a legsötétebb, és sokszor a leggyilkosabb indulatok is az akartok ütközése és találkozása miatt.

A legtöbb ember azt sem hiszi el, amit a Szentírás erről a kérdéstről mond, hogy az Isten nélkül élő ember a halál árnyékának a földjén él, vagyis a sötétségben. A halál árnyékának földjén él.

Ezért van rengeteg erőszak, a másik ember kíméletlen kihasználása. Ezért van, hogy gondolkodás nélkül, egyik napról a másikra, ezeket tesznek ki az utcára. A könyörtelen és kíméletlen szeretetlenség, pénzhűség és agresszió. A saját és mások életében is pontosan ezzel találkozunk.

A halál árnyékának földjén élők számára vannak természetes, meg vannak mesterséges fények is. A mesterséges fényeket azért fokozzák, hogy próbálják elnyomni a belső sötétséget. Ezért egyre hangosabb, és egyre jobban kivilágított ez a világ, csak nehogy rájövünk, vagy ha rájöttünk, nehogy elhiggyük, hogy az a belső sötétség, ami az Isten nélkül ott van az életünkben, az végső soron megöl minket.

Ha valaki Istenhez köti az életét, az egyre világosabb életet él. Az tud járni fokozatosan és folyamatosan az igazságban és a világosságban.

Nem az a legnagyobb bajunk, hogy nem akarjuk ezt? Megmaradunk a saját sötét indulataink mellett. Nem

hozzuk napvilágra, nem tesszük Isten elé mindazt, ami sötét, amiről tudjuk, vagy amiről nem tudjuk, nem kérjük az Ő átvilágító szeretetét. Ezért megmaradunk abban a sötétségben, amiben élünk. Nagyon sok embernek kellene ám az Isten tisztasága és világossága. Kellene a fény, a világos látás, a jó döntésekhez való készség, de ami ennek az ára, azt nem akarják, és azt sokszor mi sem akarjuk megfizetni. A sötét dolgainkat az Isten világosságára vinni, hadd vizsgálja meg, hadd világítsa át. Élet és világosság csak Jézusban van. Mivel a legtöbb embernek Jézus nem kell, csak az, amit Ő tudna adni, az pedig nélküle nem megy. Hogyne adna vele együtt mindent nekünk az Isten. Ezért maradnak a sötétségben, és maradnak a sötét cselekedeteik. Mit jelent tehát ez, hogy világosságban járni? Jézussal járni. Ő a világ világossága. Ha Ő fogja a kezem, és Ő világosság, akkor én is világos életű ember leszek. Mint ahogy, ha ketten odaállnak a világosságra, mind a két embert látni lehet. Vagy amikor ott áll két ember a sötétben világos ballonkabátban, akkor nem látszik meg semmi a kabátokon. Ha fény vetődik rájuk, ha elég fény, kiderül, hogy az egyiket lefröcskölte egy autó, sáros a kabátja, a másiké meg tiszta. Az Isten világosságában kiderülnek a mi sötét ügyeink, és sötét dolgaink.

Kérjük erre Istent, és Ő megteszi, hogy átvilágít minket. Ezért mondja Jézus, hogy nem járhat valaki két úton. Nem fogja bírni, nem fogja tűrni, és nem akarja tűrni. Jó értelemben ez belső kényszer, hogy már nem vállal közösséget az istentelenség sötét cselekedeteivel.

A hívő ember ugyanúgy vétkezhet, mint bárki más. Elbukhat, de nagyon fontos dolog az, hogy az ő szívében nem verhet fészket a bűn és a sötétség. Isten újra és újra rávilágít, kitisztítja, és megszabadítja attól. A bűn szereti a sötétséget. A Szentírás meg azt mondja, hogy az Isten világosság, és benne nincsen semmi sötétség. Izajás 9-ben ezt a próféciát olvassuk Jézusról: „A nép, amely sötétségben jár, lát nagy világosságot, akik laknak a halál árnyékának földjén, fény ragyog fel fölöttük.” Melyiket választjuk? Járunk a sötétségben, Isten nélkül, vagy elkezdünk járni mostantól kezdve vele, a világosságban. Vakok a halál árnyékának földjén, vagy Isten gyermekei, akik világítanak ebben a sötét világban?

Túrmezei Erzsébet: Ha nem teszek semmit sem

*Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.*

*Most megnyugszom,
most elpihenek
békén, szabadon,
mint gyenge gyerek,
és nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.*

*S míg ölel a fény
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten,*

*új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.*

Máriacell

A Csépai Napló 2008. szeptemberi számát olvasva találtam néhány mondatot, aminek nagyon megörülünk.

Az „Egyházközségünk Életéről” írás utolsó mondatai zárandok út szervezéséről szól, az ausztriai Máriacellbe.

Családommal régebben már egy hetet töltöttünk, Európa egyik legjelentősebb kegyhelyén, amely nagyon szép volt. Kiemelkedő helyet foglal el emlékeinkben. Ott, a híres bazilikában elhatároztuk, hogy ha még egyszer lehetőségünk lenne, oda nagyon szívesen elmennénk.

Ez év októberében a lehetőség adott volt, s nagyon örültem, hogy jelentkezésemtől még férjemmel együtt belefértünk a jelentkezők névsorába.

Elérkezett az indulás napja. Október 24-én, a kora reggeli órákban. Az utunkat minden igényt kielégítő autóbusszal kezdtük meg, nagyon jó felkészült idegenvezető kíséretében.

Célunk első állomása Carnuntumban, az egykori római nagyváros romjai közé vezetett. Idegen vezetőnk Ratkai János kalauzolásával bepillanthattunk a rómaiak varázslatos világába és szemtanúi lehettünk annak, hogy a rómaiak Duna-parti metropolisza újra életre kel.

Következő helyszín, Bécs közelében található, 50 hektáron elterülő lenyűgöző látványú Hof kastély volt. 1726-ban a legendás hadvezérnek Savoyai Jenő hercegnek építették.

A délutáni órákban érkeztünk meg Bécsbe, ahol rövid városnéző sétát tettünk. Megnéztük a belváros központjába elhelyezkedő Stephansdomot (Szent István székesegyházat), kapucinusok templomát, a híres épület-együttest

Hofburgot is, sétánk során eljutottunk a Mária Terézia térre is. Itt ért véget az első nap programja.

Másnap indultunk Máriacellbe. Úgy láttam mindenki izgatottan várta ezt a napot.

Bécsből az utunk csodálatos tájakon, - néhol majdnem 2000 m. magasságot elérő hegyek között vezetett.

Elértük úti célunk színhelyét azt az alig 3000 lakosú kisvárost, ahol a magyarokat nagyon szívesen fogadják. Hogy miért? Azért, mert magyar vonatkozása is van a kegyhelynek.

Máriacell története a 12.sz. közepén kezdődött, érdekes megmagyarázhatatlan dolgokkal, melynek az a lényege, hogy a dolgok jobbra fordultak és úgy vélték mindez a Szűzanya közbenjárásának köszönhető.

A Magyar vonatkozás kezdete: Nagy Lajos magyar király a délről fenyegető veszedelem elé megy seregével. A hatalmas túlerőt látván visszavonulásra gondol. Ekkor

jelent meg álmában a celli Boldogasszony, aki a csatára bátorítja. Nyomós jelként a táborba magával hozott szentkép - megmagyarázhatatlan módon - felébredéskor a szíven feküdt. A csata Nagy Lajos királyunk győzelmével ért véget, a képet fogadalmi adományként felajánlotta a kegyhelynek, melyet máig ott őriznek, mint a kincs-tár legértékesebb darabját.

Nagy Lajos király halála jeléül hatalmas templomot építtetett, 90 m magas gótikus toronnyal. Később a templomot átépítették barokk stílusban, 6-6 oldalkápolnát is kialakítottak, főleg a magyar főúri családok adományaiból.

Mindszenty József bíboros is akaratának megfelelően az egyik kápolnában /Szent László kápolna/ volt eltemetve 1975-1991.-ig.

Rövid történeti áttekintésből úgy gondolom érthető, hogy miért ez a legfontosabb zarándokhely a magyaroknak évszázadok óta.

A kegytemplom, amely bazilika címet kapott a pápától 1907-ben, nagyon szép állapotban van. Külső

részét 1995-96-ban újítták fel. A bazilika belső része is csodálatos, a látványt nem tudom leírni, mint ahogy azt az érzést sem, amely megérintett az ott létünk alatt.

agyon örülök, hogy Lédeczi Dénes plébános úr megszervezte a zarándoklatot, úgy gondolom vannak még emberek, akik örömmel vesznek részt az ilyen utakon.

Az autóbuszon hazafelé jövet útitársaimat látva úgy éreztem, mindenki nagyon elégedett volt.

Erről az útról van mit mesélni a családban, barátoknak és ismerősöknek.

Köszönjük Lédeczi Dénes Plébános Úrnak!

Endrődi Sándor: A celli búcsú

Mélységes erdők sűrűjén
Magányos út vezet;
Az úton egy szegény, erőtlen
Asszonyka lépeget.

Gonosz hely, rabló nép tanyája
Az est is éjre vál'
„Megállj!” hangzik a sűrűségből
S a sápadt nő megáll.

Kibuknak nyolcan is s előlép
A rabló nép ura:
„Hová ballagsz te sápadt asszony?”
„A celli búcsúra.”

„S mit viszel a celli Máriának?
Mutasd a kincseket!”
„Ó nem viszek én semmit néki,
Csak tiszta szívemet!”

Fogják motozzák: mindhiába,
Szegénynek semmije!
Elő, elő hát szívét, hogy
Igazán hadd vigye!

Melléből éles, gyilkos késsel
Kitépik szívét,
Azután kötényébe dobják:
„Most indulj és – vigyed!”

S az asszony –ó csodák csodája-
Nem hull a földre, nem:
Köténykéjét kezébe fogva
Megindul csendesen.

Arcán a holtak sápadtsága,
Ruhája tiszta vér
Az égen hajnal pírija reszket,
Amikor Cellbe ér.

De hallga! Mi zszibong a légben?
Hang, milliónyi hang!
Cellben magától megszólamlík
Zeng-bong a sok harang.

A pap –miséjét abbahagyja.
Fölkelnek a hívek
Mindenkit egy érzés ragad meg,
Mindenki megy, siet.

S égő gyertyákkal, szent zászlókkal
Tódulnak kifelé
Ki szívét hozza Máriának
A véres nő elé...

Könnyel fogadják, védve hozzák
Az Úr házába őt,
Hol végre összerogy szegényke
A drága Szűz előtt.

A Szűzanyának márvány szobra
Az oltárról lelép,
Kezébe veszi halk fohász közt
A jó asszony szívét.

S míg könnytől, vértől ázva, fázva,
Félholtan fekszik ott;
Ím mellén forradás se' látszik
S belül a szív dobog!

Az ámulattól, a csodától
Meghatva áll a nép,
Ragyogó díszbe öltözködve
Új pap mond új misét.

Diakónusszentelés

December 8-án, a Szeplőtlen Fogantatás napján 32-en indultunk Vácra, egyházmegyénk püspöki székhelyére.

Az 1900-as évek első felében ezen a napon tették le évenként fogadalmukat a Mária Kongregáció tagjai, ami egész életük meghatározó eseménye volt. Bizonyára nem véletlen egybeesés ez, a diakónusok felszentelésének napjával. Örömrökre a négy diakónus jelölt között volt a csépai születésű és itt élő Varga Sándor is, akihez családjával együtt utaztunk. A Ferencesek ódon hangulatú temploma zsúfolásig megtelt, amikor a jelöltek dr. Beer Miklós püspök úrral, papok és szeminaristák kíséretében bevonultak az oltárhoz.

Szentmise keretében történt felszentelésük, - amit egyenként kértek a püspök atyától - mely átszötte az egész liturgiát.

Megható volt, amikor az oltár előtt leborultak, és a hívek énekelték a Mindenszentek litániáját. Sándor beöltöztetését Dénes Atya végezte. A négy diakónus közül ő a legfiatalabb, aki áldoztatott is, megköszönte a püspök atya áldását, majd a már nekünk ismerős szép hangján énekelt a mise befejező, elbocsájtó részét.

Mindannyian meghatódva, szép emlékekkel érkeztünk haza.

Mi, a két alsós tanítója, emlékeinkből bogozgattuk, hogyan is indult el ezen az úton.

Milyen gyermek is volt?

Elsőként mosolygósan kedvesen lépett be a tanterembe, nyitottan a szeretetre, tanulásra. Eleven, mozgékony kisfiú volt, akinek a tanuló pad sok gondot okozott a helyhez kötöttség miatt. Gyorsan megszerette az iskolát, pajtasait, simulékony természete miatt az osztály kedvence volt.

Matematika órákon ceruzái végét rágva kereste a nehéz feladatok eredményeit, de soha nem adta fel, hogy eljusson a megoldásig.

Olvasni, különösen énekelni nagyon szeretett. Gyönyörű hangjával elkápráztatott bennünket, szívesen énekelt szavalt ünnepi műsorokon is.

Anyák napján -édesanyja tanította dallal- könnyeztette meg a közönséget, ahogyan mosolygós arccal, csendő hangon énekelt:

*„ Béke szent ügyében járok,
Nékem nincsenek határok,
Gyorsan szálllok, mint a szél.
Szállj, csak szállj kis galamb,
Tiszta, szép, hófehér!”*

Ekkor még nem tudtuk, hogy merre viszik a szárnyai.

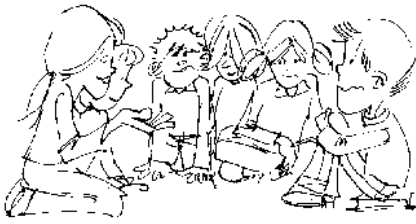
3-4. osztályban végig megmaradt annak az eleven, játékos fiúnak, aki kisebb korában volt. Tanulmányi munkájában voltak erősebb, és gyengébb pontok. Szorgalmasabbnak szerettük volna látni, nővére példájára buzdítottuk.

Mégis mindig tisztelettudó, illedelmes, társaival összhangban élő tanuló volt.

Ebben az időben találkozott az egyházi élettel, ami nyitott lelkét lekötötte. Szorgalmasan hordta nekem is az újra megjelenő Szív Újságot. A könyvtár igénybevételeivel a benne lévő gyermekrovat bibliai körű rejtvényeit megfejtette egyedül, vagy hittanos társaival. Boldogok voltunk, amikor győztesként megjelent az ő neve is az újságban.

Mi, pedagógusok végtelenül örülünk, ha tanítványaink sikereiről hallunk, ha boldogulásukat látjuk.

Szívből kívánjuk további útjához Isten áldását, jó egészséget, kitartást, hogy a nehézségeket legyőzhesse és megelégedett, boldog ember legyen saját, és közössége javára.

Ifjúsági találkozó Törtelen

Nagy örömmel hallottuk , hogy újra lesz ifjúsági találkozó a fiataloknak, most Törtelen.

Reggel 8 órakor indultunk útnak tizennyolcan autóbusszal. Dénes atya arra kért meg bennünket, hogy a szentségimádás énekeit állítsuk össze. Megtisztelő volt számunkra a feladat és egy kis izgalom is volt bennünk, mivel eddig csak gyermekként vettünk részt a programokon, fiatalok és felnőttek vezetésével. Így próbáltuk a feladat súlyát megoldani.

A vendéglátók szeretettel és sok finomsággal vártak bennünket. Amikor a régió fiataljai (Szolnok, Abony, Tiszajenő, Jászkarajenő, Tószeg Tizzasas, Szelevény, Örkény) megérkeztek, a templomban szentségimádással kezdtük a napot. Ezután előadás halottunk

A harag a szeretet másik oldala ? Megbocsátás – címmel.

Az előadás csoportbontásban történt a kicsiknek Dénes atya, nekünk nyolcadikosoknak illetve középiskolásoknak Farkas László atya tartotta. Példák alapján elmondta a megbocsájtás fázisait, ami nem is olyan könnyű, hiszen emberek vagyunk. Vannak konfliktusaink akár szüleinkkel, testvéreinkkel, osztálytársainkkal, amit könnyebben vagy nehezebben lehet feldolgozni.

Ezután kiscsoportos beszélgetés következett a témáról, majd finom ebédet kaptunk a háziaktól.

Délután a fiúk focival, a lányok kézműveskedéssel töltötték az időt. Sok szép karácsonyi ajándék ötletet kaptunk a vendéglátóinktól. Megtanulhattunk csuhéjból angyalt készíteni, színes papírból ajándék tasakot, adventi koszorút, ami nagyon tetszett, filc anyagból Miklós püspököt készíteni. A nap szentmisével fejeződött be.

Szép napot töltöttünk el, nagyon jó volt találkozni újra a nyári táborban megismert barátainkkal!

Mikulás a Plébánián

Egyházközségi események

Karácsonyi Pásztorjáték

A csépai, szelevényi és tiszasasi hittanosok előadásában

December 24-én

Csépán 15:00 órakor.

Ezt követően a Templomi kórus énekel.

Szelevényben a gyermekek előadása 20:30-kor kezdődik.

Ünnepi szentmisék rendje

December 24. - január 4.

♪ **December 24. (szerda) Karácsonyi vigília**

Szelevény 21:00 órától

Csépa 24:00 órától.

♪ **December 25. (csütörtök) Karácsony**

Minden településen a szokott vasárnapi rend szerint.

A szentmisék után Tiszaugon, Szelevényben, Tiszasason a hittanos gyermekek versekkel köszöntik a Messiás születését.

Szelevény a 25. és 50. éves jubiláns házaspárok megáldása a szentmise végén.

♪ **December 26. (péntek) Szent István diakónus első vértanú ünnepe**

Csépa 10:00 órától

♪ **December 28. (vasárnap) Szent Család vasárnapja**

Tiszaug 7:30 órától

Szelevény 8:30 órától

Csépa 10:00 A 25. és 50. éves jubiláns házaspárok megáldása a szentmise végén.

Tiszasas 15:00 órától

♪ **December 31. (szerda) Hálaadás**

Szelevény 15:00 órától

Csépa 17.00 órától

♪ **Január 1. (csütörtök) Szűz Mária, Isten anyja főünnepe**

Szelevény 8:30 órától

Csépa 10:00 órától

♪ **Január 4. (vasárnap) Urunk megjelenése, Vízkereszt**

Mind a négy településen a szokott rend szerint.

Egyházközségünk jubiláns házasai

Csépa

60 évvel ezelőtt házasságot kötöttek

Kálmán József és Nagy Margit

50 évvel ezelőtt házasságot kötöttek

Kocsis József és Oberna Erzsébet

Mízsei István és Zentai Mária

Cseh Ferenc és Nagy Ilona

Schwerer Károly és Pető Ilona

Korponai István és Nagy Margit Ilona

Pekárik János és Czúcz Mária

Szelei János és Galvácsi Erzsébet

Túri András és Varga Ilona Erzsébet

Kovács Ferenc és Szanda Erzsébet Katalin

25 évvel ezelőtt házasságot kötöttek

Dr. Oberna György és Berkes Anikó

Szombathelyi Sándor és Tarnóczi Ilona

Mária

Nagy József és Kamondi Erika

Veres Lajos és Szelei Erzsébet

Szelevény

60 évvel ezelőtt házasságot kötöttek

Göblyös Gábor és Csercsinszki Ilona

50 évvel ezelőtt házasságot kötöttek

Horváth József és Bencsik Rozália

Tóth József és Surányi Margit

Bencsik Péter és Oberna Erzsébet

Dénes István és Barota Anna

25 évvel ezelőtt házasságot kötöttek

Hegedűs Ferenc és Bori Mária Erzsébet

Polyák Gábor és Nyilas Ildikó Erzsébet

Gerzsenyi Sándor: **AKIT SZERETSZ...**

*Akit szeretsz, ajándékként fogadd
Az Úr kezéből, s légy hálás e kincsért!
Nem érdemed, hogy tisztá, szép, eszes;
Érette Isten áldott nevét dicsérd!*

*Akit szeretsz, szeresd szerelmesen,
Becézgesd szép művű, gyöngéd szavakkal!
Ha jönnek is a szürke köznapok,
Legyen virággal díszített az asztal.*

*Akit szeretsz, szeresd hűségesen.
Cserben ne hagyd soha. Légy hű halálíg!
Boldog, ki társát boldoggá teszi,
Kinek az Ige szent fénye világít.*

*Akit szeretsz, szeresd imádkozón;
Hordozd erőtlenségeit szelíden.
Állj érte naponként az Úr előtt;
Kegyelméből javadra fordul minden.*

*Akit szeretsz, szeresd örvendezőn.
Ne verjen sátrat nálatok a bánat!
Harsanjon kacaj! Jókedvű beszéd,
Vidám énekszó lengje át a házad.*

Anyakönyvi hírek

2008. Szeptember 29- december 21.

KERESZTELTEK

Csépa

Kolompár Richárd és Tóth Nóra gyermeke Hanna
Szokolay Gábor és Sajó Ildikó gyermeke Angelika
Ibruin József és Kassai Alíz gyermekei Ákos és Barbara
Véber Zoltán és Nagy Éva gyermeke Zoltán
Mészáros Mária gyermeke Borbála

Szelevényben

Kupecz Zoltán Károly és Nagy Krisztina gyermeke Kitti Anna

ELHUNYTJAINK

Csépán

Egedi Jánosné Váradi Katalin (élt 82 évet)
Czuczor Jánosné Kasza Mária (élt 81 évet)
Sztancsik Györgyné Bálint Anna (élt 77 évet)

Tiszasas

Tóth Józsefné Káré Mária Margit (élt 58 évet)

Tiszaug

Molnár Mihályné Vincze Eszter (élt 83 évet)
Nagy Jánosné Mányi Mária (élt 79 évet)
Harangozó János József (élt 69 évet)

Szelevényben

Cseh Jánosné Juhász Julianna (élt 87 évet)
Molnár Istvánné Vincze Ilona (élt 73 évet)
Romhányi Etelka (élt 92 évet)
Bartucz Jánosné Hlbocsányi Mária (élt 60 évet)
Bánkúti Mártonné Jakab Mária (élt 79 évet)
Korcsof Ferenc (élt 87 évet)

Óvodások látogatása a plébánián

Nagy örömmre a csépai óvónők elfogadták a meghívásomat az ovisokkal a templomba illetve a plébániára, ahol szerény vendéglátásban volt részük. Remélem, rendszeressé tudjuk tenni ezeket az alkalmakat ünnepeink előtt, mivel a vallás és a kultúra megismertetése a gyermekek egészséges szellemi fejlődéséhez hozzátartozik.. A négy községben 70 gyerek vesz részt az óvodai hitoktatásban.

Az óvodáskori kisgyermek kitágult, csodálkozó szemekkel néz az őt körülvevő világba. Minden érdeklí, mindent akar tudni, noha értelmi befogadó képessége meglehetősen korlátolt. De nem csak csodálattal vesz tudomást a dolgokról, hanem aktív módon ki is nyúl feléjük, kapcsolatot keres velük. A gyerekeknek ez a természetében gyökerező nyitottsága fogékonnyá teszi őt a teremtés csodái iránt. Ez természetes alapul szolgál a hitoktató pedagógusnak, hogy a gyermek figyelmét a teremtő és a végtelenül szerető Istenre irányítsa, mint gondoskodó mennyei Atyára, - és szívét hálára, áhítatra és bizalomra hangolja iránta. Minél inkább építünk a gyermekeknek erre a fogékonyságára és megcsodáló képességére, annál inkább el tudjuk mélyíteni lelkében az Isten-kapcsolatot, a hála és a viszonzszeretet vallásos érzületét, és a felelősségtudatot a csodálatos világ felé.

Minden kedves Olvasónknak kegyelemteli, békés Karácsonyt, és szeretetben megújuló új esztendőt kívánunk!

ÜZENET Felelős kiadó: Lédeczi Dénes plébániai kormányzó. Jelen szám szerkesztésében és összeállításában közreműködött: Juhász Lászlóné és férje, Kocsis Lajosné, Nagy Ferencné, Lovas Beáta, Egediné Lovas Annamária.

Kérjük, ha valakinek van a közösség épülésére szolgáló írása, cikke, akkor juttassa el a plébániára további számok összeállításához!

Cím: Római Katolikus Plébánia, Csépa, Rákóczi út 9. Tel/Fax.: 56/323-155